

**ЕПІДЕМІЯ ЧЕРЕЗ ГЛОБАЛЬНЕ ПОТЕПЛІННЯ:
МІФ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ?**

За всі епохи існування життя на Землі, людство засвоїло небезпечний важливий урок: шкода природі – це шкода самим собі. Так, користуючись на повну природними ресурсами планети і використовуючи їх для комфортного проживання людської цивілізації, ми довгий час не помічали того, що температура у світі підіймається з шаленими темпами.

Сучасні технології вже спровокували глобальне потепління. У світі виявлено випадки танення вічної мерзлоти.

ООН у 2021 році представили звіт, у якому дослідили небезпеку глобального потепління. Серед загроз виявили: зсув кліматичних зон, зростання глобальної температури, танення льодовиків, вічної мерзлоти, теплові хвилі і окислення вод Світового океану. Вчені з ООН заявили, що починаючи із 1970 року температура почала стрімко зростати. Окрім цього увагу привернув той факт, що останні п'ять років були найжаркішими за всю історію людства.

Відомі три основні напрями антропогенного впливу на кліматичну систему Землі: зростання концентрації парникових газів у атмосфері, зміна вологообігу над сушею та зміна розподілу альbedo ділянок. Наявність в атмосфері парникових газів (до них відносяться водяна пара, діоксид вуглецю, метан, а також деякі із синтезованих людиною хлор-фтор-вуглеців, які стали вироблятися в другій половині ХХ ст., до цього в земній атмосфері їх ніколи не було) створює парниковий ефект (згідно з так званою парниковою гіпотезою, висунутою С. Арреніусом (1896)), тобто сприяє підвищенню температури приземного шару атмосфери. Зростання їх концентрації призводить до посилення парникового ефекту і цим обумовлює глобальне потепління [1, с. 43].

Науковці із NASA зробили сенсаційне попередження про те, що небезпечні віруси і бактерії, які ще не були відомі, можуть вирватися і діяти знову. Також радіоактивні відходи, що були поховані під товстим шаром льоду з часів Холодної війни можуть потрапити у навколишнє середовище.

Глобальне потепління і клімат як такий стали розглядатися як проблема фізики та геополітики. Організація Об'єднаних Націй, наукові інституції та спільноти виступили з низкою ініціатив з проблем клімату. Із важливих подій – це Паризька конференція (2015 р.) – нова угода по спільним зусиллям щодо

стримування кліматичних змін і зростання температури; кліматичні конференції та саміти ООН, грудень 2018 р. в Катовіце, вересень 2019 р. в Нью-Йорку, грудень 2019 р. в Мадриді [2, с. 5].

На 25-й конференції ООН з клімату (Мадрид, грудень 2019 р.) Генеральний секретар ООН визначив чіткі завдання з порятунку планети: до 2030 р. скоротити викиди парникових газів на 45%; до 2050 р. досягти вуглецевого нейтралітету; до 2100 року обмежити зростання глобальної температури на 1,5 °С. Європарламент 28 листопада 2019 року прийняв резолюцію, яка оголошує «глобальну кліматичну і екологічну надзвичайну ситуацію», і закликав усі країни ЄС до 2050 року повністю позбутися від викидів парникового газу. За ухвалення резолюції проголосували 429 депутатів, проти – 225 осіб, ще 19 утрималися угоді [3, с. 11].

У 2016 році у віддаленому регіоні Сибіру відбувся спалах сибірської виразки. Від неї загинув 12-річний підліток, у 20 людей діагностували інфекцію. Потім загинули 2300 північних оленів. У таких місцях вже понад 75 років не було подібних спалахів. Вчені надали відповідь: танення верхніх шарів вічної мерзлоти. Інфікована вода потрапляє у навколишні водойми, потім до водогонів та продуктів харчування.

Вчені намагаються перевірити ту версію, що у вічній мерзлоті можуть зберігатися смертельно небезпечні віруси. Одна із дослідників вічної мерзлоти Джанет Дженсон рішуче виступає за подальший розвиток досліджень, оскільки вважає, що в них можуть бути бактерії, які становлять неабияку загрозу для людини.

Незважаючи на активні наукові дебати стосовно причин підвищення температури Землі, сам факт підвищення середньої температури є загальновизнаним. Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун 10 грудня 2013 року назвав зміну клімату «найбільшою колективною проблемою, якою стикається людство сьогодні» і запропонував трансформувати цю проблему «в най-більшу можливість для досягнення загального прогресу на шляху до стійкого майбутнього», а 2014 рік оголосити «роком боротьби зі змінами клімату» [4, с. 26].

Ситуація ускладнюється тим, що глобальне потепління може не тільки внести зміни у клімат, а й змінити мапи світу. Підняття рівня Світового океану прогнозує затоплення прибережних зон і місць, які знаходяться не достатньо високо над рівнем моря. Внаслідок цього зменшиться кількість прісної води, яка, як ми знаємо, необхідна кожному живому організму.

Міжнародна спільнота докладає максимум зусиль, щоб протидіяти глобальному потеплінню. Так, у Глазго (Шотландія) 31 жовтня 2021 року розпочалась кліматична конференція ООН. Представники близько 200 країн зібралися, щоб спільними зусиллями стримати глобальне потепління. У міжнародній

конференції обговорювались питання щодо створення спільної політики, що буде направлятись на активне стримання глобального потепління.

На порядку денному міжнародної конференції мало місце дотримання мети, яка закріплена у Паризькій угоді 2015 року, а саме не допустити подальшого підняття температури. Нагадаю, що температура вже зросла на 1,1 градус по Цельсію. Якщо не зупинити цей процес, то природні катаклізми будуть неминучі. Конференція тривала до 12 листопада 2021 року.

Експерти рахують, що потрібно вдвічі зменшити викиди вуглекислого газу і метану до 2030 року, які створюють «парниковий ефект». Масові акції висаджування дерев можуть зменшити викиди газів в атмосферу. 10 квітня 2021 року відбулась акція «1 млн. дерев за 1 добу у 100 країнах світу». У цей день було висаджено 5 544 679 дерев.

На мою думку, подолання даної проблеми можливе, тому що світова спільнота під керівництвом міжнародних організацій вже робить все можливе, щоб зберегти Землю від негативних наслідків глобального потепління.

Список використаних джерел

1. Бобрік М. Ю. [и др.] Изменение климата: последствия, смягчение, адаптация : учеб-метод. комплекс. Витебск : ВГУ имени П. М. Машерова, 2015.
2. Басок Б., Базеев Є. Глобальне потепління: проблеми, дискусії та прогнози. *Світогляд*. 2020. № 6(86). ISSN 1819-7329.
3. Басок Б., Базеев Є. Глобальне потепління: проблеми, дискусії та прогнози. *Світогляд*. 2020. № 6(86). ISSN 1819-7329.
4. Шевченко О. В. Проблема глобальної зміни клімату в контексті міжнародної безпеки. Actual problems of international relations. Release 130. 2017.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри Грушко М. В.

ПАЛАМАРЧУК АЛІНА ОЛЕКСАНДРІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНОГО ЕКОЛОГІЧНОГО ПРАВА

Досліджуючи питання проблематики міжнародного екологічного права, варто звернути увагу на визначення міжнародного екологічного права, але тут і постає перша проблема. У вітчизняній літературі не всіма авторами підтримується